

BLUNDERE DOE ME AAMEL WEL IS ...

'n Hortie geleeje zag 'k 'n wielrenner in 'n belangrijke wedstrijd met twêê hande in de lucht over d'n aaindstreep gaon. Hij was in de zeuenden hemel en schrêêuwden 't uit van vreugde ... Hij had allêênig vergete effe over z'n schoere te kijke. Dan had ie kanne zien dat 'r nog êêntjie langs 'm geglipt was en z'n wiel een fraksie van 'n seconde êêder over de meet - zôôas de Bellege zegge - hà gedrukt. Stom netuurlijk! Had ie z'n hande aan 't stuur gehouwe en êên trappie d'r bij gedaen, dan was tie zellef met d'n eer en de blomme gaon strijke... Mor ja, zeg 't nou zellef, maoke we niet aamel wel is 'n blunder?

Bezoek...

Bij aalle schole komt 'r êêns in de zôôvel tijd iemand naomes de menister kijke of 't wel goed gaot bij de mêêsters en juffe in de klas. Op 'n dag wordt 'r gebeld en een beginnend juffie dà met heur lekaol 't dichste bij de buitendeur zit, laet 'n maaisie naer de deur gaon. Effe laeter komp 't kaaind trug en vertelt dat 'r 'n man op de stoep staot die naer binnene wil. "Zeg mor dat ie op de stoel naest de kapstokke gao zitte en dat 'r binne 'n hortie wel iemand naer 'm toekomt!" De juf vergeet in d'r entoezjasme d'n beste man hêêmel. Een menuut of tien laeter wordt 'r op de klassedeur geklopt. De kaainders zijn intusse aan 't waarek en de juf doe zellef ope. Op de vraeg van de man hoeneer die nou aai'lijk is ontvange kan worre, krijgt ie as antwoord dat 't binne 'n kwertier pauze is en dat ie dan z'n aaige mor mò melde bij d'n bovemêêster ... Dut wordt de man toch te gortig en hij laet de juf wete dat ie d'n inspecteur is die 't waarek van de kaainder en 't onderwijzend persenêel kom bekijke. Excuses netuurlijk! Juf weet nie hoe gaauw ze trug mò gaon naer de klas. Êên van de kaainder, 'n snugger tiepie, vraeg nog wel waerom de juffrouw inêêns zô 'n rôôd hêêd hê gekrege! Achteraf kreeg de juf nog wel 'n komplementjie omdà ze 't waarek met de kaainder belangrijker had gevonge as 'n bezoeker op de stoep...

Deur spraek verraeye ...

Och ja, blunders maoke we aamel wel is. Soms kom ie d'r goed mee weg, 'n aandere keer minder. Zô hoorde 'k 'n verhaol over 'n stel opgeschote knulle die 't nie konne laete om wat te jatte in 'n bogerdie. Dà ken netuurlijk nie deur d'n beugel, mor vandaeg d'n dag beure d'r wel aaregere dinge. De jonges wazze op vekansie en de appeltjies wazze te aanlokkelijk om ze te laete hange. De bôôme stinge nie aals te wijd van de weg af en behaaleve 'n boerderijchie wat wijerop, was t'r niemand te bekenne in hêêl de verre omtrek. De schemering was al ingevaalle. Gêên gevaer dus. D'n êênigste hindernis vurremde 'n stuk prikkeldraed. Effe de bêêne êên voor êên oplichte en de buit lag voor 't grijpe. De appeltjies verdwene in de broekzakke en 't wier tijd voor d'n aftocht. Dat wier zeker gêên stille. Of d'n boer nou aal die tijd achter de bôôme in't gras gelege had of onraed hà geroke, was nie duidelijk, mor inêêne sting die met 'n grôôte stok voor de knulle. Die wisse nie hoe gaauw ze weg mosse komme. Dà viel nie mee en d'n boer was best trefzeker. Intusse was 't aerdig donkerder geworre en daer was ok nog dà vervelende prikkeldraed. D'r viele van aallebaai de kante de nôôdige verwensing, mor uitaaindelijk wiere de fietse beraaikt en d'n aftocht geblaeze. Daerbij naegezwaaid deur de knuppel van d'n boer ... De vollegenden dag hoorde de jongens dat d'n boer bij 't lozjeeradres - een tante van êên van hullie - is was komme infermere. Hij vroeg of t'r soms jongelui uit 'n aandere streek verbleve. Aan onze spraek had

ie wel gehoord dat ie nie met de plaetselijke jeugd te doen hà gehad. Gelukkig hieuw tante d'r aaige van d'n domme. Toen d'n boer vertrokke was, zwaaide er wél wat!

Percies de maet ...

Blunders benne van aalle tije. In de oorlogsjaere wiere de norreme en waerde toch wel ietewat aandere ingevuld. Aan ete was moeilijk te komme. As ie dan al wat te ete had, kwam 't vollegende perbleem. Hoe krij 'k 't opgewaarend? Kole wazze in d'n hongerwinter hêel schaers. Met hout mos 't fernuis gestookt worre. Mor ok daer was nie makkelijk aan te komme. Overal langs wege en in 't land wiere bôome gekapt. Slierecht wier aalsmor kaoler. 't Kappe beurde mêestentijds deur d'n aaigenaer van de bôome, mor ok nogal is deur wà me nou strôopers zouwe noeme. Nie zôolang geleeje hoorde 'k 'n verhaol over zô 'n strôoper. In 't land stinge nog 'n paor aerdige bôome. Die zouwe voor 'n hêel tijdjie aan waaremte kanne zurrege... 't Was al vroeg donker en de spertijd wier ondoke. De zaog was goed aangeschaarept en al rap gonge de bôome tege de vlakke. De dunne takke wiere losgehakt en de stamme verdwene in 't pikkedonker naer de schuur. Dat was letterlijk en feguurlijk mooi meegenome! Mor de vollegenden dag kwam d'n aaigenaer van de bôome opdaoge. Op d'n êên of aore manier had ie d'r lucht van gekrege waer z'n bôome gebleve wazze. Protestere hiellep gêen êene zier. De bôomeman was toevaallig timmerman en hij had op de mieliemeter percies de maet van de stamme gemete. D'r was gêen speld tusse te kriige. As ekstra bewijs had ie ok nog is 'n schijfie van 't onderstuk van d'n bôom meegebracht en dà paste percies op een afgezaogd stuk van de stam. Gelukkig nam d'n timmerman 't nogal nie aals te aareg op. Azze ze z'n overige bôome zouwe kappe, mogge ze zellefs de twêê gestrôopte gevaalle nog houwe ok. Hoefden die 't zellef nie te doen en was tie d'r zeker van dat 'r gêen aandere kaopers meer op de kust zouwe weze! Gistere zag 'k dien hardfietser weer is op de tillevisie. Mè geboge hôôd over z'n stuur knalden die as eersie over de streep. Hij hà z'n blunder weer goed kanne maake. Mor dà gao nie voor elleke fout op, hee ...

Besjaon.

P.S. De verêenigingsruimte is wekelijks op woensdagmiddag ope. 't Leste nieuws over de verêeniging, is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl. Dut keer bevôôbeld d'n aaldernieuwste Nieuwsbrief van de verêeniging.